

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.I.21.298/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Szabó Klára a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője:

Dr. Major Szilvia Ügyvédi Iroda

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője:

dr. Szűcs László ügyvéd

A per tárgya: jogalap nélküli gazdagodás

A felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 2.Pf.20.843/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Kiskőrösi Járásbíróság 2.P.20.424/2021/16.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2016. február 13-án ideiglenes megállapodást kötött szarvasmarhák tartására az alperes fiával, és az általa megadott bankszámlaszámra átutalt 2016. február 15. és 2016. június 13. között több részletben 400.000 forintot az állatok takarmányozására. Az alperes fia a szarvasmarhák tartásáért járó díja és a költségei megfizetése iránt pert indított (a továbbiakban: előzményi per), amelyben a felperes kölcsöntartozás címén viszontkeresettel követelte az átutalt 400.000 forint visszafizetését. A bíróság viszontkeresetet elutasító jogerős ítéletének indokolása szerint a felperes nem kölcsönként, hanem az állatok takarmányozására teljesített fizetést.

[2] A felperes az előzményi perben 2019. április 15-én tartott tárgyaláson az alperes fiának nyilatkozatából tudomást szerzett arról, hogy az a bankszámla, amelyre a 400.000 forintot átutalta, az alperesé volt.

[3] A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel 2021. június 16-án indult, majd ellentmondás folytán perré alakult eljárásban előterjesztett keresetében a felperes az átutalt 400.000 forint és 2019. április 15-től számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen jogalap nélküli gazdagodás, másodlagosan kártérítés címén.

[4] Az alperes ellenkérelmében a követelés elévülésére hivatkozással is elutasítani kérte a keresetet.

[5] A felperes az elévülési kifogással szemben azzal védekezett, hogy 2019. április 15-ig menthető okból nem érvényesíthette a követelését.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével jogalap nélküli gazdagodás [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:579. § (1) bekezdés] címén kötelezte az alperest 400.000 forint és 2020. április 22-től a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[8] A másodfokú bíróság a jogerős ítéletben abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett elsődleges keresetével érvényesített követelés elévült-e. Megállapította, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési idő a 400.000 forintot kitevő egyes részösszegek átutalásától számítandó. Miután az utolsó részösszeg átutalása 2016. június 13-án történt, az annak visszakövetelésére vonatkozó elévülési határidő is eltelt még a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését megelőzően, 2021. június 13-án. A felperes azonban 2019. április 15-ig menthető okból nem érvényesíthette követelését, ugyanis csak ekkor jutott a tudomására, hogy az alperes számlájára fizetett, ezért vele szemben érvényesíthető az igénye. Az elévülés a Ptk. 6:24. § (1) bekezdése értelmében mindeddig nyugodott. A Ptk. 6:24. § (2) bekezdése szerint, amennyiben az akadály megszűnésétől számítva az elévülési időből egy évnél kevesebb van hátra, további egyéves határidőn belül a követelés még érvényesíthető. Az elévülés nyugvása azonban az adott esetben nem hosszabbította meg az elévülési időt, mert a nyugvást megelőző akadály megszűnésétől (2019. április 15.) számítottan a 2016-ban megkezdődött elévülésből még több mint egy év volt hátra. A felperes a követelését az elévülési határidő eltelte után bírósági úton nem érvényesíthette.

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a Ptk. 6:22. § (1)-(2) bekezdése, 6:24. § (1)-(2) bekezdése, 6:579. § (1) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 170. §-a, 370. § (1) bekezdése, 371. § (1) bekezdés c), d) pontja, 369. § (3) bekezdés c) pontja, 383. § (3) bekezdése megsértésére, továbbá a Kúria közzétett Pfv.20.007/2021/5., Pfv.20.019/2021/5., Pfv.20.656/2020/4., Pfv.20.560/2021/7. számú ítéleteitől jogkérdésben való eltérésre hivatkozással a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó határozat hozatalát kérte. Előadta, hogy amíg az előzményi perben hozott jogerős ítélet nem zárta ki a követelése más jogalapját, nem érvényesíthetett igényt az alperessel szemben jogalap nélküli gazdagos címén. Az igényérvényesítés lehetősége az előzményi perben hozott jogerős ítélet közlésével, 2020. április 22-én nyílt meg. A követelés érvényesítését ezen kívül az is akadályozta, hogy bízhatott az alperes önkéntes teljesítésében. Ha pedig a követelése 2016-ban vált esedékessé – mint a másodfokú bíróság tévesen

megállapította –, akkor az elévülés 2021. június 16-ig nyugodott, mert az alperes neve, címe ismeretének hiánya akadályozta a bírósági úton való igényérvényesítést. Az alperes címe a fizetési meghagyásra 2021. június 16-án előterjesztett ellentmondásból derült csak ki.

[10] A felperes a felülvizsgálati kérelemmel együtt kérelmet nyújtott be a felülvizsgálat engedélyezése iránt, amelyet arra alapított, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett Pfv.20.007/2021/5., Pfv.20.019/2021/5., Pfv.20.656/2020/4., Pfv.20.560/2021/7. számú ítéleteitől jogkérdésben eltér [Pp. 409. § (3) bekezdés].

[11] Az engedélyezés iránti kérelemben előadta, hogy a másodfokú bíróság túllépte a fellebbezés korlátait, ezáltal a jogerős ítélet sérti a Pp. 370. § (1) bekezdéséből következően alkalmazandó Pp. 371. § (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjában, 369. § (3) bekezdés *c)* pontjában, 383. § (3) bekezdésében foglaltakat, valamint a Kúria Pfv.20.656/2020/4. számú határozatának az ítélezési gyakorlatra hivatkozó kötelező iránymutatását.

[12] A felperes egyebekben arra hivatkozott, hogy a jogalap nélküli gazdagodás visszafizetésének esedékessé válásáról jogszabály nem rendelkezik, ezt pótolja a Kúria közzétett ítélezési gyakorlata. A másodfokú bíróság a közzétett ítélezési gyakorlattól eltérően foglalt állást, amikor azt állapította meg, hogy a téves helyre utalt összeg visszakövetelése az átutaláskor nyomban esedékessé vált. A Kúria Pfv.20.007/2021/5. számú ítélete [50] bekezdésében foglaltak szerint a követelés akkor válik esedékessé, amikor a bíróság előtti igényérvényesítés lehetősége megnyílik. A Kúria Pfv.20.019/2021/5. számú ítélete [29] bekezdése pedig azt tartalmazza, hogy az „rPtk.” 326. § (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik, azaz amikor megnyílik a bíróság előtti igényérvényesítés lehetősége.

[13] A felperes szerint a másodfokú bíróság a követelés elévülésének nyugvását is tévesen állapította meg. Döntése ellentétes a Kúria Pfv.20.560/2021/7. számú ítéletével, amelynek [52] bekezdése szerint menthető ok, hogy a felperes bízhatott az alperes önkéntes teljesítésében. Az ítélet [55] bekezdése pedig azt tartalmazza, hogy az elévülés mindaddig nyugodott, amíg az igényérvényesítés utolsó akadálya is fennállt. A jelen esetben akadálya volt a bíróság előtti igényérvényesítésnek, hogy nem volt ismert az alperes neve és címe.

[14] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

[15] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[16] A Kúria Pfv.20.656/2020/4. számú határozata tekintetében a felperes engedélyezés iránti kérelme nem volt érdemben vizsgálható. A Pp. 410. § (2) bekezdés *cd)* pontja szerint ugyanis a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben a Kúria közzétett határozatának azt a részét is meg kell jelölni, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. A felperes azonban nem jelölte meg az általa hivatkozott határozatnak ezt a részét.

[17] A felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza, a két kérelem között így tartalmi összefüggés áll fenn (Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3., megjelent: BH:2020. 366.).

[18] A Pfv.20.007/2015/5. és Pfv.20.019/2021/5. számú ítéleteiben a Kúria – az engedélyezés iránti kérelemben előadottakkal szemben – nem a jogalap nélküli gazdagodás visszakövetelésének esedékességéről foglalt állást. Az előbbi ítélet [50] bekezdésében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 582. § (3) bekezdésére alapított, ajándék visszakövetelése címén fennálló követelés esedékességéről fejtette ki a jogi álláspontját. Az utóbbi ítélet [29] bekezdésében pedig a régi Ptk. 203. § (1)

bekezdésére alapított hatálytalansági igény esedékessé válását elemezte. Mindkét határozatában a régi Ptk. 326. § (1) bekezdését értelmezte. A felperes viszont a felülvizsgálati kérelmében más jogszabályok, a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése és 6:22. § (2) bekezdése megsértésére hivatkozott.

[19] A Pfv.20.560/2021/7. számú ítélet [52] és [55] bekezdésében a Kúria az elévülés nyugvását olyan menthető okra tekintettel állapította meg, amelyre a felperes az eljárás korábbi szakaszaiban nem, csak a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott. A jogerős ítélet azonban a következetes bírói gyakorlat értelmében csak abban a kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (Kúria Pfv.V.20.797/2016/11., megjelent: BH2017. 232.). Ennek megfelelően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott menthető okok vizsgálatára – engedélyezés esetén – az érdemi felülvizsgálat során nem kerülhetne sor. Olyan hivatkozás alapján, amely az érdemi felülvizsgálat körében nem vizsgálható, a felülvizsgálat nem engedélyezhető (Kúria Pfv.V.21.305/2020/2., megjelent: BH2021. 136.).

[20] Mindezekre tekintettel a felperes kérelmében hivatkozott okból nem volt engedélyezhető a felülvizsgálat, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1)-(2) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadta.

[21] A Kúria végzése ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2023. január 24.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró